

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Inflatu Musici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

quando tamen satius est, maledicentiam ulcisci contemptu. Quod ibidem c. 27. v. 22. Sapientissimus monet: *Ne responde stulto juxta stultitiam suam, ne efficiaris ei similis*; frustra cum infano contendendo. Nam, *Si contuderis stultum in pila, quasi ptisanas, non auferetur ab eo stultitia*. Pendent in Apollinis templo plurimæ Marsyarum excoriatorum pelles, non ideò tamen absterrent maledicum canentis Satyri calamum, ne Phœbum, intellige virum sapientia præditum, temeraria provocatione incesat. Indicat hoc Xenophon, *δραβάζωος*. dum refert, Marsyam victum, pellèque spoliatum ab Apolline, *ἐξέλιπον αὐτῷ ἐπὶ σοφίας* certantem sibi de sapientia. Ejusmodi stultitiæ mercedem etiam tubicen ille Misenus tulit, de quo Maro 6. *Æneid.*

Sed tum fortè, cavà dum perfonat æquora conchà,
Demens, & cantu vocat in certamina Divos,
Æmulus exceptum Triton (si credere dignum est)
Inter saxa virum spumosa immerferat undà.

Hoc habet majora viribus tentans audacia. Per illa verba: *Si credere dignum est*. ostendit Poëta, se dubitare, utrum homo tantæ extiterit audaciæ, ut deos in certamen provocaret. Atque hæc de pellicula Marsyæ, infelicissimi tibicinis.

II. (b) Latet etiam alius sensus in hac fabula; quam finxisse dicuntur Athenienses, apud quos, cum eloquentiæ & sapientiæ studia florent; apud alios autem, præsertim Thebanos, tibicines & aulædi, liberalium artium studiosis præferrentur; induxerunt rusticam Satyri tibiam cum suavissima Phœbi lyra certantem, meritasque pœnas dantem. Conqueritur de tam præpostero judicio Martialis lib. 5. ad Lupum.

Cui tradas, Lupe, filium magistro
Quæris sollicitus, diùque tentas.
Omnes Grammaticosque, Rhetorasque
Devites moneo; nihil sit illi
Cum libris Ciceronis aut Maronis
Farnæ Tutilium suæ relinquat:
Si versus facit, abdicet poëtam;
Artes discere vult pecuniosas,
Fac discat citharædus aut choraulæ.

Idem lib. 6. ad Severum.

Prætores duo, quattuor Tribuni
Septem caussidici, decem Poëta

(b) *Inflati Musici.*

Cujusdam.

Cujusdam modò nuptias petebant
 A quodam sene: non moratus ille
 Præconi dedit Eulogo puellam
 Dignum quid fatuo, *Severe* fecit?

Quasi diceret: Nunquid sapienter? nam jacent artes ingenuæ; nec honos eis, nec præmium rependitur. Aulœdi, citharœdi, lyricines, & mensarum sectatores Sycophantæ rem faciunt nugis & facetijs; viri boni & litteris exculsi cum paupertate & inopia conflictantur. Cujus rei Symbolum est *acanthis in spinis vivens* (unde Spinus & Spinulus dicitur) & tamen suaviter canens, cui perpetuæ cum asino inimiciæ. Aristot.

III. (c) Moralem doctrinam suppeditat *Tibia*, quam Minerva abjecit, Marsyas invenit. Hac ille supra sortem suam inflatior, sperabat è divino canendi instrumento, divinum quoque, & cuivis Apollini parem cantum profluxurum. Stolidè. Sunt enim *arma sine arte*, quod gladius sine mucrone; manus sine nervo; nomen sine re. Huc facit, quod Martinus Barletius scribit de Georgio Castrioto, cui heroica facta cognomentum Scanderbegi, seu Alexandri peperere. Is acinace suo poterat hostes ad umbilicum usque medios dividere; unde Mahometes Turcarum Imp. desiderio videndi tam potentis gladij, eum sibi mitti petijt. Qui cum non multum ab ense vulgari differe videretur, subdubitavit Mahometes, an illo ferro vulnera tam truculenta fuissent edita; cui renuntiatum à Scanderbego, acinacem quidem à se missum, quo foret in prælijs uti, deesse tamen ferro brachium, quò fuisset illud vibratum. Unde Symbolum: *non gladius, sed manus: non fistula, sed ars.*

(c) *Inanis jactantia.*

SYMBOLUM IV.

Midas inauratus.

11. *Metam.*

Ethicè.

1. Infelicitas divitum. 2. Stultitia votorum humanorum.

Gordius Phryx, agresti & ignobili genere ortus, rex Phrygiæ consultatus est ab omnibus; quòd ex Apollinis oraculo, primus templum Jovis recens in urbe Gordio ædificatum, ingressus fuisset; in